

Concert per a piano núm. 21 (Mozart)

El **Concert per a piano núm. 21**, en [do major](#), [K 467](#), és una composició musical per a [piano](#) i orquestra escrita per [Wolfgang Amadeus Mozart](#). Va ser acabat el [9 de març](#) de [1785](#) i executat l'endemà al Teatre de la Cort de [Viena](#) amb el mateix autor com a solista, quatre setmanes més tard que l'[anterior concert](#).^{[1][2]}

L'11 de febrer de 1785, [Leopold Mozart](#) arriba a Viena i té ocasió de veure com viu un músic, el seu fill, que, al contrari del que és habitual a l'època, no està al servei de cap amo. Precisament en els mesos de febrer i març estrenarà Mozart dos concerts de piano, els números 20 i 21 (K 466 i 467).

El segon és conegut sobretot pel seu moviment lent, èxtasi que es prolonga en una llarga melodia amb la corda en sordina, emmarcat per una brillant marxa i per un final de caràcter jocós. És un dels concerts més feliços i positius de tots els va compondre Mozart, encara que en el seu elegíac i famosíssim errant central, utilitzat freqüentment en el cinema i que [Messiaen](#) considerava com un «dels més bells fragments de la història de la música», l'obra cobra aires més dramàtics, que desapareixen en l'animat i rialler allegro vivace assai que tan brillantment tanca aquest concert.

Moviments

Està estructurat en tres moviments:

1. Allegro maestoso
2. Andante
3. Allegro vivace assai
- 4.

Allegro maestoso

El primer moviment s'inicia de manera tranquil·la amb una alegre marxa a les cordes baixes que és resposta per les cordes altes i els vents-fusta. De seguida un alegre rampell es barreja amb el tema principal. El piano fa una entrada tranquil·la amb una configuració en forma d'escala (compàs 74) que desemboca en una curta [cadenza](#) (compàs 79) que acaba en un reilet abans que tota l'orquestra repeteixi el tema principal. El piano elabora una mica més abans d'afegir una altra idea en [sol major](#), que és precedida per un passatge a l'estranya escala de [sol menor](#) (compàs 109). El tema principal es presenta en sol major, i passa per escales per part del solista mentre els vents-fusta interpreten una figura melancòlica. Això aviat transita al tranquil inici i una reexposició a la tonalitat principal de la idea presentada anteriorment en sol major. Aviat, el tutti porta el moviment a una cadenza abans de que l'orquestra conclougui amb la secció final de l'inici, lleugerament modificat per acabar en una nota tranquil però diferent.

Andante

L'andante s'inicia amb una figuració de tresets en el baix suportant una melodia lànguida. Després d'una exposició reposada de l'orquestra, el solista reprèn els tresets i comparteix la melodia amb el conjunt. Hi ha breus moments de "tristesa", però en general el to del moviment és brillant i calm.

Allegro vivace assai

El rondo final s'inicia amb l'orquestra presentant un alegre i "saltador" tema. Després d'una breu cadenza, el piano s'uneix i elabora una mica més els temes. En aparença l'estil és de pregunta-resposta, amb un intercanvi fluid de rols per part del piano i el conjunt. El solista fa servir les escales i els arpegis per adornar els temes i una curta cadenza que transita a un tema principal. El tema principal es presenta una vegada més, portant el moviment en sentit ascendent que acaba en una nota triomfant.

Concert per a piano núm. 21

Compositor:	Wolfgang Amadeus Mozart
Tonalitat:	Do major
Forma musical:	Concert
Catalogació:	K 467
Època de composició:	Viena , 1785
Estrena:	Viena, 10 de març de 1785
Durada:	29 minuts
Instrumentació:	1 piano 1 flauta 2 oboès 2 fagots 2 trompes 2 trompetes percussió i corda